

1. La literatura trobadoresca catalana es basa en l'escala de valors de la mitologia romana? Sí? No? Si contestes no, digues de quins valors s'alimenta.

La literatura trobadoresca no s'alimenta en l'escala de valors mitològica, sinó en l'escala de valors feudals propis de l'Edat Mitjana. L'estructura piramidal es trasllada a les relacions amoroses entre cavaller i dama, la qual està per sobre del cavaller, per tant estaria en la punta de l'estructura piramidal. L'amant li deu vassallatge, igual que en l'estructura medieval li deu al rei. També li deu fidelitat.

2. Els referents de Corella són les faules mitològiques? Sí? No? Si contestes no, digues quins o qui n'és el referent.

Els referents de Corella no són les faules mitològiques, sinó les dones.

3. Cita tres trobadors de referència.

Quillem IX d'Equitània, Marcabré, Bernat de Ventadorn, Arnaut Daniel, Ramon Vidal de Besalú, Guillem de Berguedà, Cerverí de Girona. Ramon Llull tot i que va conrear la poesia trobadoresca inicialment, no el podem considerar un trobador de referència, ja que va conrear aquest gènere molt poc.

4. Roig dedica la seva obra a qui? Què li vol advertir amb l'obra 'Espill'?

La dedica al seu fals nebot Baltasar Bou, perquè conegui l'autèntica naturalesa del gènere femení (es tracta d'una exageració).

5. En quines escenes es recrea Roig i quin vincle hi ha amb la seva biografia?

Es recrea en la descripció de les turbulències i paranys de l'amor. Es recrea en molts moments 'mèdics' com el part, la reproducció o l'excitació sexual, que lliga amb el seu vagatge com a metge de la corona catalanoaragonesa, fou examinador de metges i administrador de diversos hospitals.

6. La influència de la literatura castellana durant el Barroc és un aspecte que afavoreix o perjudica la literatura autòctona? Per què?

La influència va ser negativa, ja que la moda i la importància del Siglo de Oro feu que alguns autors catalans conreessin en llengua castellana, tot i això, alguns autors van continuar escrivint en català.

7. Quin pes tenen en el Renaixement, la literatura dels trobadors i la literatura d' Ausiàs Marc?

Tenen un pes relatiu on s'hi barreja algunes formes d'aquests poetes tot i que també hi ha barreja de noves formes. Alguns autors els deixen de banda i comencen a treballar amb les noves tendències.

8. Les poesies de Francesc Vicent Garcia, produeixen la mateixa sensació al començament i al final de la seva lectura?

No. Garcia treballa amb la sorpresa, els canvis de to i el contrast. No permet que ens sedueixi la bellesa, la reflexió metafísica o l'harmonia que ocasionalment apunten les seves obres, tard o d'hora hi ha una ruptura, una broma inesperada o una contradicció que ens priva de l'emoció inicial.

9. Per què Francesc Fontanella s'inclina per la temàtica religiosa?

S'inclina per la temàtica religiosa finalment per diversos revessos personals i polítics que l'empenyen a fer carrera religiosa.

10. Són el mateix les cançons i les cançons de pandero? Si penses que no, quines diferències hi ha?

No, les cançons són composicions breus relacionades amb un tema o activitat molt específica (per exemple el jo, la feina, el Nadal –d'aquí venen les nades). Les cançons de pandero eren improvisades en reunions i celebracions diverses.

11. Quina figura retòrica hi ha en el següent fragment? Per què? [...] i el pobre mengi xufia i avellana/ i els grans cafès exultin de brogit,/ i tot venint de l'òpera llunyana/ l'auto s'escapi de claror cenyit.

Polisíndeton.

12. 'Visc del vesc que busco al bosc'. Quina figura retòrica hi ha?

Paranomàsia. Joc de paraules semblants fonèticament però de significat diferent.

13. És quan dormo que hi veig clar. Quina figura retòrica hi trobes?

Paradoxa (hi havia tres opcions, aquesta era la correcta).

14. [...] el color d'olor de poma. Quina figura retòrica hi ha?

Sinestèsia. Associació o intercanvi de sensacions provinents de diversos sentits.

15. I veig del Llobregat la platja serpentina jo. Quina figura retòrica hi ha? Aquesta pregunta no es podia respondre al qüestionari, per això no la vaig comptabilitzar.

Hiperbaton. Canvi de l'ordre sintàctic natural d'una frase.